

Delegacja ZSRR wzywa do dalszych poszukiwań drogi porozumienia

11 dzień obrad konferencji czterech

(f) BERLIN (PAP). 5 bm odbyło się jedenaste posiedzenie konferencji ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw. Przewodził minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotow. Postanowiono, że 8 bm odhodzić się posiedzenie w ścisłym gronie, na którym rozpatrzone zostaną problemy związane z pierwszym punktem porządku dziennego „Środki zmniejszenia napięcia w stosunkach międzynarodowych i kwestia zwolnienia konferencji ministrów spraw zagranicznych Francji, W. Brytanii, USA, ZSRR i Chin Ludowych”, jak również niektóre zagadnienia proceduralne. Propozycje w sprawie odhycia posiedzenia w ścisłym gronie wysunął J. Dulles. W. Molotow zaproponował, aby

Oświadczenie min. W. Molotowa

Minister W. M. Molotow złożył oświadczenie zawierające wstępne uwagi w związku z przemówieniami trzech ministrów mocarstw zachodnich. Istnieje — powiedział minister Molotow — poważna rozbieżność między nami. Rozbieżność ta należy w sposób poważny rozpatrzyć. Propozycja delegacji radzieckiej jest podwójnie uzasadniona: faktami oraz dokumentami podpisanymi przez cztery mocarstwa.

Nawiązując do słów ministra Edena, który wyraził pogląd, że delegacja radziecka nie docenia systemu parlamentarnego, minister Molotow oświadczył, że system parlamentarny jest krokiem naprzód w porównaniu z przeszłością. Jednakże w obecnych warunkach formy parlamentarne nie stanowią gwarancji, iż władzę sprawować będą siły, które rzeczywiście prowadzą politykę odpowiadającą interesom pokoju i bezpieczeństwa narodów. Wydarzenia historyczne dowodzą, że w systemie parlamentarnym władzę zdobywają czasem elementy odwołowe i faszystowskie. Zwróciliśmy uwagę na te fakty — powiedział dalej minister Molotow — i nikt ich nie negował.

Minister Molotow podkreślił następnie, że wypada się propozycje radzieckie, skoro się twierdzi, że Związek Radziecki przeciwstawia się rzekomu zjednoczeniu Niemiec i przeprowadzeniu ogólnoniemieckich wolnych wyborów. W rzeczywistości bowiem delegacja radziecka wypowiada się za jak najszerszym zjednoczeniem Niemiec i za jak najszybszym przeprowadzeniem wolnych wyborów ogólnoniemieckich. Problem wyborów ogólnoniemieckich — to poważne zagadnienie. Należy tu brać pod uwagę doświadczenia historii. Czy plan zachodni gwarantuje wolne wybory? Proponuje się nam, — oświadczył minister Molotow — byśmy się zgodzili na plan, na podstawie którego „wolne wybory” zostałyby przeprowadzone przez władzę okupacyjną. My natomiast proponujemy, aby wolne wybory ogólnoniemieckie zostały przeprowadzone przez samych Niemców. Tylko takie wybory — zdaniem delegacji radzieckiej — byłyby naprawdę wolnymi wyborami. I tak uproszciliśmy już sprawę wyborów, skoro — obradując tutaj, w Berlinie — omawiamy problem wyborów bez udziału Niemców. Nie jest rzeczą słuszną, gdy opracowuje się w Anglii ordynację wyborczą dla Niemiec. Minister Eden zapisał w swym przemówieniu, czy delegacja radziecka zgadza się na udział przedstawicieli neutralnych w komisji kontrolnej, mającej nadzorować wybory w Niemczech. Delegacja radziecka — powiedział minister Molotow — w ogóle nie zgadza się na utworzenie takiej komisji.

Niektórzy osom — mówił następnie minister Molotow — nie podoba się ustrój Niemiec, a mnie nie podoba się ustrój Niemiec zachodnich. Nie w tym tkwi jednak sedno zagadnienia.

Niektórzy poprzedni mówcy przypominali wydarzenia z 17 czerwca 1953 roku. Wiadomo nam — stwierdził minister Molotow — że wydarzenia te zostały wywołane przez elementy obce. Z tego tego wyciągnięto wnioski i wydarzenia takie nie powtórzą się. Jeśli zaś chodzi o zagadnienie ustroju, to niektórym nie podoba się również ustrój Chin Ludowych. Lecz faktem jest, że Chińska Republika Ludowa istnieje i że jest popierana przez 500 milionów Chińczyków. Istnieje również Formoza, lecz opiera się ona na obcych wojskach. Chińska Republika Ludowa — to Chińska Republika Ludowa, a Formoza jest tylko Formoza.

Nawiązując do propozycji radzieckiej minister Molotow oświadczył, iż rząd Związku Radzieckiego zaproponował po

pierwsze, by pomóc Niemcom w wschodniej i zachodniej części kraju we wzajemnym zblizeniu i by utworzony został rząd ogólnoniemiecki, który by przygotował wolne wybory. Po drugie, by wycofać wojska okupacyjne z Niemiec wschodnich i zachodnich i pozostawić jedynie ograniczone kontyngenty, konieczne dla sprawowania funkcji nadzorczych.

Omawiając pierwszy punkt minister Molotow stwierdził, że jest rzeczą niezrozumiałą, iż odrzuca się niekorzystne, skoro chce się wolnych wyborów. Powiada się także, iż nie możliwe jest utworzenie rządu ogólnoniemieckiego. Dlaczego właściwie? Byłby to przecież rząd tymczasowy i istniałby przez krótki czas. Gdyby rząd taki powstał, wówczas — zdaniem delegacji radzieckiej — wybory zostałyby przeprowadzone przez samych Niemców, a nie przez mocarstwa okupacyjne.

Odpowiadając ministrowi Edenowi, który oświadczył, że jest rzeczą niemożliwą pogodzenie obu rządów w Niemczech wschodnich i zachodnich, minister Molotow stwierdził, że stanowisko takie jest niesłuszne. Dlaczego mogą tu np. obradować ministrowie czterech mocarstw? Państwa nasze mają rozmaite ustroje, a jednak możemy prowadzić rokowania między sobą. Skąd się bierze ów strach przed Niemiecką Republiką Demokratyczną?

Przechodząc do następnego punktu, dotyczącego wycofania wojsk okupacyjnych z Niemiec, minister Molotow oświadczył: Wyrażano tu obawę, że wycofanie wojsk spowoduje, iż Niemcy zachodnie i niegdyś cała Europa zachodnia pozostaną bezbronne. Obawy takie — powiedział minister Molotow — są pozahowane wszelkich podstaw. Proponuje się przecież równocześnie wycofanie wojsk okupacyjnych z Niemiec wschodnich i zachodnich. Propozycja ta przyjęła została z aprobatą przez ludność niemiecką.

Powłada się, że po wycofaniu wojsk pozostanie w Niemczech policja. Wiadomo jednak,

w posiedzeniu tym z ramienia każdej delegacji uczestniczyło 3 — 5 osób. Po krótkiej dyskusji uzgodniono, że w posiedzeniu poniedziałkowym weźmą udział po cztery osoby z każdej delegacji: J. Dulles, G. Bidault, A. Eden (Sprawozdanie na str. 3). Z kolei zabrał głos W. Molotow. Następnie posiedzenie wyznaczono na 6 bm.

W konkluzji minister Molotow oświadczył: Delegacja radziecka proponuje utworzenie rządu ogólnoniemieckiego i okazanie Niemcom pomocy w tym, aby sami mogli przeprowadzić wybory. Wycofanie wojsk okupacyjnych z Niemiec wschodnich i zachodnich byłoby posunięciem, które by to gwarantowało.

Niemcy nie mogą zawierać żadnych układów militarnych, ani uczestniczyć w tego rodzaju układach. Postulat ten wynika z porozumienia podpisanego przez cztery mocarstwa.

Kończąc swe przemówienie minister spraw zagranicznych ZSRR stwierdził: Niektóre oświadczenia uczestników konferencji można by interpretować jako niechęć do szukania drogi prowadzącej do porozumienia. Delegacja radziecka jest za tym, by poszukiwania te kontynuować.

Komunikat PKPG o wykonaniu Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1953

Plan produkcji przemysłowej wykonany w 103,9 proc.

Wyniki wykonania Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1953 w dziedzinie rozwoju przemysłu, rolnictwa, transportu, inwestycji i budownictwa, zatrudnienia i wydajności pracy oraz materialnego i kulturalnego poziomu życia ludności — charakteryzują następujące dane:

I. WYKONANIE PLANU PRODUKCJI W PRZEMYSŁE

Plan globalnej produkcji przemysłowej na rok 1953 według wartości w cenach przemysłowych został wykonany w 103,9 proc. Globalna produkcja przemysłu socjalistycznego wzrosła o 17,5 proc. w porównaniu z 1952 r., a o 129 proc. w porównaniu z 1949 r.

Wykonanie planu globalnej produkcji przemysłowej przez przedsiębiorstwa podległe po szczególному ministerstwu przedstawia się następująco:

Ministerstwo	Procent wykonania planu na rok 1953
Ministerstwo Hutnictwa	106
Ministerstwo Górnictwa	102
Ministerstwo Energetyki	101
Ministerstwo Przemysłu Maszynowego	104
Ministerstwo Przemysłu Chemicznego	96
Ministerstwo Przemysłu Drzewnego i Papierniczego	102
Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych	105
Ministerstwo Przemysłu Lekkiego	104
Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego	99,7
Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego	102
Ministerstwo Przemysłu Drobego i Rzemiosła	109
Przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Kolei	111
Przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego	103
Przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Leśnictwa	105
Przedsiębiorstwa przemysłowe Ministerstwa Zdrowia	110
Przedsiębiorstwa przemysłowe Centralnego Urzędu Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa	111
Przedsiębiorstwa przemysłowe Centralnego Urzędu Kinematografii	94

Przy ogólnym przekroczeniu planu produkcji globalnej o 3,9 proc. plan produkcji artykułów konsumpcyjnych — został przekroczony o około 5,7 proc., zaś plan produkcji środków

wytwarzanych o około 2,5 proc. Na wyższe przekroczenie planu produkcji artykułów konsumpcyjnych, niż środków, wytwórczości wpłynęły uchwały IX Plenum KC PZPR, które zmobilizowały klasę robotniczą do realizacji wysuniętego przez Partię i Rząd zadania przyspieszenia wzrostu stopy życiowej mas pracujących. Dodatkowym czynnikiem przekroczenia planu było — rozwijające się szeroko w ostatnich miesiącach 1953 r. — współzawodnicтво na część II Zjazdu PZPR.

Szybsze tempo wzrostu produkcji artykułów konsumpcyjnych zaznaczyło się w II półroczu 1953 r. Podczas gdy wzrost łącznej produkcji globalnej 3 Ministerstw: Przemysłu Lekkiego, Rolnego i Spożywczego oraz Mięsnego i Mleczarskiego wyniósł na przestrzeni całego 1953 r. ok. 11,5 proc. w porównaniu z 1952 r., to w II półroczu wzrost ten w porównaniu z odpowiednim okresem 1952 r. osiągnął około 14 proc. Równocześnie w wielu dużych przedsiębiorstwach przemysłu maszynowego i hutniczego zapoczątkowano na większą skalę produkcję ubocznych artykułów powszechnego użytku.

W roku 1953 wyprodukowano ponad plan roczny znaczne ilości niektórych ważnych artykułów przemysłowych.

Przekroczono zadania planowe w zakresie następujących środków wytwórczości: surowców walcowanych, rud żelaza, rud cynkowo-olowiowych, kamienia, koksu, produktów naftowych, silników elektrycznych, samochodów ciężarowych i osobowych, traktorów, harówek, przedrzą sztywnych jedwabiu, opon, elektrod węglowych.

Przekroczono również plan produkcji niektórych wyrobów konsumpcyjnych masowego użytku, m. in. i mięsa, konserw mięsnych, wędlin, konserw rybnych, cukierków, czekolady, papierosów, wina, piwa, tkanin bawełnianych, wełnianych, lnianych i jedwabnych, obuwia skózanego, odbiorników radiowych, rowerów i motocykli.

Niektóre ministerstwa nie wykonały jednak w pełni planu produkcji szeregu asortymentów. Ministerstwo Hutnictwa nie wykonało planu wydobycia rud miedzi i produkcji niektórych metali nieżelaznych. Ministerstwo Górnictwa nie osiągnęło planowanego poziomu wydobycia ropy naftowej, węgla brunatnego oraz produkcji niektórych maszyn i urządzeń dla górnictwa węglowego. Ministerstwo Przemysłu Maszynowego nie wykonało planu produkcji obrabiarek do metali, maszyn i narzędzi rolniczych, łożysk kulkowych, parowozów, wagonów. Ministerstwo Przemysłu Chemicznego nie osiągnęło zadań planu w zakresie produkcji kwasu siarkowego, nawozów sztucznych oraz sody.

W 1953 r., a zwłaszcza w IV kwartale, przemysł artykułów konsumpcyjnych wykazał pewien postęp w dziedzinie polepszenia jakości i rozszerzenia asortymentu produkcji. Jednakże wiele przedsiębiorstw przyniosło lekkiego, spożywczego i drobnego wciąż jeszcze produkując wyroby nie odpowiadające potrzebom i wymaganiom ludności. W szczególności wiele rodzajów tkanin bawełnianych i wełnianych wykazuje wciąż niedostateczną jakość. Mimo pewnych osiągnięć w zakresie polepszenia jakości obuwia niedostatecznie jeszcze dba się o staranne jego wykończenie i różnicowanie asortymentu. W przemysle meblarskim poziom wykończenia mebli jest nadal niezadowalający. Przemysł odzieżowy nie podjął jeszcze dostatecznych środków dla rozszerzenia asortymentu, zwłaszcza w zakresie odzieży dziecięcej. Przemysł spożywczy dostarcza jeszcze często artykuły, które pod względem gatunku i rodzajów nie odpowiadają wymogom konsumentów. Dotyczy to zwłaszcza pieczywa i wędlin. Wina, soki, dżemy, kompoty są dostarczane na rynek w zbyt wąskim asortymencie. Opakowania wyrobów przemysłu spożywczego są często wadliwe.

(Dokończenie na str. 2)

Konferencja berlińska

Obrady konferencji czterech w siedzibie Wysokiego Komisarza ZSRR w Niemczech. Na zdjęciu: ogólny widok sali obrad

To sprawa nie tylko procedury

W trakcie obrad konferencji berlińskiej zarysowały się wyraźnie dwa stanowiska w sprawie problemu niemieckiego. Stanowisko ZSRR, skonkretyzowane w propozycjach złożonych przez min. Molotowa, oraz stanowisko ministrów państw zachodnich, którego wykładnikiem jest tzw. plan Edena.

Problem według którego oceniamy wszelkie plany dotyczące problemu Niemiec — może być tylko jeden: czy chroni on Europie i sam narod niemiecki przed odrodzeniem sił odwrętu, szowinizmu i militarystyki niemieckiej. Czy zatem zapewnia on nasze bezpieczeństwo, bezpieczeństwo Europy — czy też stwarza sytuację w której Polsce i całej Europie ponownie zagrozić może awantura rozpętana przez zbrodnicze siły imperialistyczne niemieckie.

Wyewalując plan Edena, ministrowie państw zachodnich we wszystkich przypadkach odwołują się do słowa „wolne wybory”. Przypatrzmy się bliżej, jaka treść kryje się za tymi słowami. Dla nas nie jest to bowiem rzecz obcy. Jedną z naszych petycji do nas państwa Dulles, którego pretensje o to, ale dla narodu polskiego, którego samo istnienie było zagrożone przez imperializm hitlerowski, dla milionów Polaków, którzy stracili swych najbliższych na skutek hitlerowskiej agresji — nie stanowi pociechy fakt, że drogie Hitlerowi ustrój w Niemczech „wolne wybory” z 1932 r., a sam Hitler doszedł do władzy przy zachowaniu parlamentarnej procedury i form przy zachowaniu konstytucyj. Ważnym momentem przestrzegania konstytucji w Niemczech jest dla nas, aby nie rządziły nad Niemcami siły hitlerowskie, by nie zawiązała nad Europą nowa groźba awantur wojennych ze strony niemieckiego militarysty.

Czy do tego prowadzi „wolne wybory” przewidziane w planie Edena, czy zapobiegają one sytuacji, w której mogliby powtórzyć się rozwój wypadków analogicznych do lat 1932—1933?

Odpowiedź na to pytanie nie naszcza trudności. Plan Edena nie zapobiega takiej sytuacji, lecz wręcz przeciwnie: stwarza warunki, by sytuacja taka mogła powstać.

Dotychczasowa polityka Stanów Zjednoczonych oraz Anglii i Francji w Niemczech zachodnich doprowadziła do tego, że już teraz militariści i odwręci burszają tam jak za „dawnych

dobrych czasów”. Oparciem ich jest rząd hitlerowski. Na najbardziej odpowiedzialnych stanowiskach w aparacie władzy i w policji zachodni niemieckiej zasiadają zagorzali odwręci, którzy oficjalnie głoszą wojenne, rewizjonistyczne hasła, proklamują plany podboju ziem polskich, czeskosłowackich, francuskich i innych krajów sąsiadujących z Niemcami, wyprobowani generałowie hitlerowscy, którzy w słowie i deku głośliwym kluczem stanowiska w odbudowywanym Wehrmachcie i tworzą coraz to nowe organizacje neohitlerowskie. Tercały zespół pokazał nam już w ubiegłym roku, jak się robi „wolne wybory”, w których siły odwrętu — jak ongiś Hitler — byłyby finansowane przez magnatów przemysłowych. Przy takiej samej presji ze strony faszystowskich organizacji i monopoliów, rzeczywisty militarystyczny chęćby drogą „wolnych” wyborów rozciągnąć swą władzę na całe Niemcy.

Trudno się dziwić, że plan ten, opracowany zresztą w kwatery Adenauera przez jego drugiego dr. Kauffmanna, cieszy się pełnym i entuzjastycznym poparciem ze strony śmiertelnych wrogów demokracji w Niemczech. Te „wolne wybory” byłyby bowiem przeprowadzone pod terrorem militarystycznych faszystowskich organizacji, które zgodnie z uchwałami poczdamskimi powinny być zabronione w Niemczech. A jeśli zbrodnia wojenna w rodzaju Kesselringa czy Oberlaendera mają być wdrożone w takich wyborach — nie ma to nie wspólnego ani z „wolnością” wyborów, ani tym bardziej z bezpieczeństwem Europy.

Nie przypadkowo układ poczdamski stwierdza, że podpisanie traktatu pokojowego wymaga istnienia „rządu niemieckiego nadającego się do tego celu” — czyli rządu niemieckiego takiego, który gwarantuje demokrację, pokojowy charakter zjednoczonych Niemiec. I oczywiście nie po to narody przelewały krew w wojnie przeciwko hitlerowskiemu Niemcom, nie po to naród nasz spłynał krwią milionów pomordowanych — mężczyzn, kobiet, dzieci, by pod pretekstem „wolnych wyborów” czy też jakimkolwiek innym pretekstem pozwolił, by znów odrosła głowa hitlerowskiej hydrze.

„Krew milionów naszych braci i sióstr poległych w walce przeciwko agresji hitlerowskiej” — mówił min. Molotow — powinna przypominać nam nasz obowiązek. Nie możemy pozwolić na to, by wyrodek faszystowski znosił tymi lub innymi sposobami — m. in. również za pomocą procedury parlamentarnej — zgłębił dominującą stanożisko w centralnych organach władzy zjednoczonych Niemiec...”

Plan wysunięty przez państwa zachodnie nie zajmuje się tą, najistotniejszą stroną zagadnienia niemieckiego, i nie trudno zgadnąć dlaczego. Bo Stany Zjednoczone i współdziałające z nimi rządy bynajmniej nie dają do wykaraczowania militarystyki niemieckiej, lecz wręcz przeciwnie: politycy waszyngtońscy dali do zrozumienia, że głównym celem ich polityki w Europie jest właśnie wskrzeszenie i rozbudowa niemieckiego militarysty jako najbardziej pewnego sojusznika w agresywnych planach: przezeń tym właśnie celom służy „armia europejska”, której trzon stanowią ma odwołania armia zachodni-niemiecka. Pozostaje oczywiście pytanie, czy odwręciwo zachodni-niemieccy są również „pewnym sojusznikiem” dla narodów krajów zachodni-europejskich, a zwłaszcza dla Francji? Naród francuski ma o tym wyrobione zdanie, wyrażone odmienne od tego, jakie w Berlinie wyraża Bidault. Charakterystyczny jest przy tym również fakt, że zapewniając uprzywilejowane stanowisko militarystom niemieckim plan Edena w praktyce odsuwa naród niemiecki od przygotowania wyborów i ich przeprowadzenia. Autorzy planu Edena zdają sobie bowiem sprawę, jak dalece szerokie warstwy społeczeństwa niemieckiego — rownież w zachodniej części kraju — nie popierają zgubnej polityki hitlerowskiej następców Hitlera.

Taki jest plan Edena. Plan, który odpowiada aspiracjom militarystów i odwręciwo, który uniemożliwia w praktyce zjednoczenie Niemiec po to, by bez przeszkód forsować remlizację Niemiec zachodnich. Czy zaś sam „wolny” wyborów” potrzebny jest po to, aby odwrócić uwagę opinii publicznej zadowolonej w Niemczech, jak i na całym świecie od

radzieckich propozycji. Propozycje te zmierzają bowiem do utworzenia jednolitej suwerennej i pokojowej Niemiec. Stanowią one program zapewniający bezpieczeństwo Europy i demokratyczny rozwój narodu niemieckiego.

Przedłożony w tej sprawie przez min. Molotowa wniosek zawiera konkretny plan utworzenia tymczasowego rządu ogólnoniemieckiego i przeprowadzenia wyborów ogólnoniemieckich, w których naród niemiecki będzie miał rzeczywistą swobodę wypowiedzenia się. Cel ten osiągnąć można — zgodnie z uchwałami poczdamskimi — tylko w oparciu o demokratyczne siły narodu niemieckiego, w warunkach, gdy na wybory nie będą mieli wpływu magnaci przemysłu i finansów, zorganizowane siły militarysty i odwrętu. Przygotowaniem i przeprowadzeniem wyborów ogólnoniemieckich, który będzie opierał się na wszystkich demokratycznych siłach Niemiec wschodnich i zachodnich, taki tymczasowy rząd mógłby zostać utworzony przy pomocy czterech mocarstw drogą porozumienia się przedstawicieli Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemiec zachodnich.

Rząd ogólnoniemiecki musiałby m. in. nie dopuścić do tego, by Niemcy wciągnięte zostały w blok wojenny wymierzony przeciw państwom, które uczestniczyły w wojnie przeciw hitlerowskiemu Niemcom oraz nie dopuścić do istnienia faszystowskich, militarystycznych i wszelkich innych antypokojowych organizacji. Różnica między dwoma stanowiskami na konferencji berlińskiej nie dotyczy zatem spraw formalnych, lecz spraw o zasadniczym znaczeniu dla bezpieczeństwa Europy, dla bezpieczeństwa naszej ojczyzny. Plan Edena, to „złotono światło” dla sił militarystyki niemieckiej. Propozycje radzieckie — to plan utworzenia zjednoczonych Niemiec, demokratycznych i pokojowych.

Różnica jest jasna. Jasne jest również stanowisko Polski tak jak wszystkich milijonów pokój narodów. Nie możemy dopuścić, by jak w r. 1932 nowe papawy „w zgodności z procedurą parlamentarną” torowały drogę nowemu hitlerowskiemu Narodowi polski wraz ze wszystkimi narodami domaga się, by zgodnie z Poczdamiem powstały Niemcy pokojowe.

Na część II Zjazdu PZPR

Nowe obiekty przemysłowe, setki izb mieszkalnych

RZESZÓW. 6 obiektów przemysłowych oddały do użytku przed terminem — realizując swe zobowiązania na część II Zjazdu Partii — załogi rzeszowskiego budownictwa przemysłowego, zaoszczędzając przy tym około 38 tys. sztuk cegieł oraz duże ilości cementu, żelaza, drzewa, gwoździ i innych materiałów budowlanych.

Dobre wyniki w realizacji zobowiązań osiągnęli również budowniczy osiedli robotniczych. W czynnie przedzjazdowym oddali oni przed terminem 356 izb mieszkalnych, za-

oszczędzając przeszło 80 tys. sztuk cegieł oraz znaczne ilości cementu, zaprawy, drzewa, szkła, żwiru i kalfi. Wyróżniła się załoga Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego Zarządu Budowlanego nr 1 w Stalowej Woli, która oddała przed terminem 231 izb mieszkalnych.

Ostatnio robotnicy, pracownicy techniczno-administracyjni Przedsiębiorstwa Powiatowego w Rzeszowie podjęli dla uczczenia II Zjazdu Partii nowe długookresowe zobowiązania, postanawiając przedterminowo wykonać plan roczny i dokończyć wszelkich starań, aby prace wykonane były bez usterek. (PAP)

1200 pomysłów racjonalizatorskich zgłosili hutnicy

STALINOGRÓD. W ciągu ostatnich dwóch miesięcy, tj. grudnia ub. r. i stycznia br., hutnicy polscy opracowali w czynnie przedzjazdowym około 1200 pomysłów nowatorskich.

Ponad 120 wniosków racjonalizatorskich i usprawnień technicznych zgłosili w ciągu tego okresu nowatorzy hutnicy „Batory”, zajmując jedno z przedzjazdowych miejsc wśród racjonalizatorów uczestniczących w czynnie przedzjazdowym.

Owocem racjonalizatorskiej huty „Batory” dla uczczenia II Zjazdu PZPR postanowili opracować i zgłosić dalszych 70 projektów nowatorskich. Znaczenie zwiększyła się liczba pomysłów racjonalizatorskich zgłoszonych w okresie przedzjazdowym przez członków klubu techniki i racjonalizacji w hutach „Sosnowiec”, „Baildon”, „Kosciuszko”, „Florian” i innych. (PAP)

Zaplanował pierwszy piec tunnelowy szamotowu huty im. Lenina

NOWA HUTA. Po zakończeniu prac przy budowie pieców produkcyjnych i oddaniu ich do eksploatacji ciąglej donieśli budowniczy Wytwórni Materiałów Ogniotrwałych w hucie im. Lenina o nowym sukcesie. Zaplanował wybudowany i zmontowany po raz pierwszy w kraju jeden z największych w Polsce piec tunnelowy wydzielający szamotowego WMO. (PAP)

Komunikat PKPG o wykonaniu Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1953

(Dokończenie ze str. 1)

Mimo prowadzonej walki o rytmiczność wykonywania planów produkcji i dostaw, w wielu przedsiębiorstwach, a nawet w gałęziach przemysłu plany

II. WZROST PRODUKCJI PRZEMYSŁOWEJ

Produkcja ważniejszych artykułów przemysłowych w 1953 r. kształtowała się w porównaniu z 1952 r. następująco:

Rok 1953 w porównaniu z 1952 r. przyjętym za 100	
129	Surowa
115	Surowa
115	Wyroby walcowane
131	Rudy żelaza
115	Rudy cynkowo-olowiane
125	Rudy miedzi
111	Cynk
114	Ołów rafinowany
125	Miedź elektrolityczna
105	Węgiel kamienny
111	Węgiel brunatny
107	Koks
113	Energia elektryczna
113	Kotły wodnorurkowe
128	Maszyzny wirujące
132	Obrotowe do obróbki wierzchołków
134	Maszyzny i narzędzia rolnicze (MPM)
137	W tym: żniwiarki
204	siłowniki do zbóż
250	brony talerzowe
380	sadzarki do ziemniaków
178	Maszyzny i urządzenia budowlane i drogowe
122	Samochody „Star”
118	Samochody ciężarowe „Lublin”
115	Ciągniki „Ursus”
103	Wagon towarowy
107	Kwas siarkowy
109	Soda kaustyczna
115	Soda kaustyczna
112	Nawozy azotowe
107	Nawozy fosforowe
119	Barwniki
110	Garbniki syntetyczne
106	Wyroby farmaceutyczne
106	W tym: penicylina
120	Wyroby gumowe
124	Cement
133	Cegła
112	Papa
106	Celuloza
102	Papier
109	Porcelana stołowa
125	Mieble
106	Tkaniny bawełniane
110	Tkaniny wełniane
110	Tkaniny jedwabne
106	Obuwie skórzane
106	Obuwie gumowe
106	Pończochy damskie
102	Skarpety męskie
125	Mięso
145	Wędliny
134	Cukier
104	Masło
108	Mleko
103	Ryby morskie
130	Konserwy warzywne
107	Pieczysko cukiernicze
107	Mydło do prania
117	Papirosy
108	Piwo
112	Wino

W 1953 r. osiągnięto postęp w dostosowaniu asortymentu produkcji do potrzeb rynku. Przy ogólnym wzroście produkcji tkanin bawełnianych o 6 proc. w porównaniu z 1952 r., produkcja tkanin koszulowych wzrosła o 19 proc., pościelowych o 11 proc. i odzieżowych o 8 proc. Przy wzroście produkcji pończoch damskich o 6 proc., produkcja pończoch steelonych wzrosła o 37 proc. Przy wzroście produkcji mebli o 25 proc., produkcja mebli w kompletach wzrosła o 38 proc., a mebli tapicerskich o 68 proc. Równocześnie znacznie wzrosła produkcja takich artykułów jak np. maszyny do szycia o 120 proc., rowerów o 28 proc., odbiorników radiowych o 25 proc., motocykli o 141 proc., pianin o 48 proc. itp.

Rozszerzono znacznie lub uruchomiono produkcję lodówek, odkurzaczy, frottek elektrycznych, palenisk elektrycznych, ku-

III. WPROWADZANIE NOWEJ TECHNIKI DO GOSPODARKI NARODOWEJ

W 1953 r. osiągnięto dalszy postęp w dziedzinie wprowadzania nowej techniki we wszystkie gałęzi gospodarki narodowej.

Przemysł maszynowy opowiadał produkcję wielu nowoczesnych wysokowydajnych maszyn i urządzeń. W 1953 r. uruchomiono seryjną produkcję około 100 nowych typów maszyn i urządzeń, 41 nowych typów łózek tocznych i 50 nowych typów aparatury kontrolno-pomiarowej, sprzętu elektrotechnicznego i narzędzi. Ponadto przemysł maszynowy wykonał około 90 prototypów nowych maszyn i urządzeń, które posiadają duże znaczenie dla dalszego rozwoju technicznego poszczególnych gałęzi przemysłu, rolnictwa, i budownictwa. M. in. wykonano po raz pierwszy w kraju turbosprężarkę własnej konstrukcji o mocy 2 MW dla potrzeb rolnictwa uruchomiono seryjną produkcję 13 nowych typów maszyn i narzędzi, w tym: pługów ciągnikowych z pogłębiaczem, koparek ciągnikowych do ziemniaków, siewników nawo-

ni są wykonywane rytmicznie. Tak system pracy powoduje nieracjonalne wykorzystanie siły roboczej, maszyn i urządzeń oraz wpływa ujemnie na regularność dostaw dla rynku.

Wzrost produkcji przemysłowej w roku 1953 został osiągnięty w znacznym stopniu dzięki lepszemu wykorzystaniu zdolności produkcyjnych w przemyśle. Ministerstwo Hutnictwa osiągnęło poprawę wskaźnika wykorzystania objętości wielkiego pieca o 9,5 proc. w porównaniu z 1952 r., wydajności stali z 1 m kwadr. trzono pieca martenowskiego o 11 proc. W rezultacie skrócenia cykli remontowych i usprawnienia organizacji produkcji wskaźnik wykorzystania czasu kalendarzowego w wielkich piecach podniósł się o 3 proc., pieców martenowskich o 3 proc.

W kopalniach węgla kamiennego wzrosło wykorzystanie maszyn górniczych. Liczba czynnych wierceń w stosunku do ogólnej liczby wzrosła o 15 proc., liczba czynnych transportów pancernych o 15 proc. Przy wzroście urobku węgla przypadającego na jeden kombin o 16 proc., spadł jednak poważnie udział kombinów czynnych w stosunku do ogólnej ich ilości. W przemyśle koksowniczym wykorzystanie kombinów koksowniczych wzrosło w porównaniu z 1952 r. o 1,5 proc., czas cyklu koksowania w rezerwie poprawy organizacji pracy i zmniejszenia zawartości wody w węglu wadowym spadł o 5,6 proc. Polepszyło się wykorzystanie zdolności produkcyjnych w przemyśle okrętowym, motoryzacyjnym oraz telemechanicznym. Ministerstwo Przemysłu Chemicznego osiągnęło w roku 1953 poprawę wykorzystania zdolności produkcyjnych w przemyśle gumowym i farmaceutycznym.

Jednakże niektóre ministerstwa nadal nie zabezpieczyły pełnego wykorzystania zdolności produkcyjnych w poszczególnych gałęziach przemysłu, m. in. w gałęziach wydobywczych i wytwarzających podstawowe surowce, a więc decydujących o zaopatrzeniu materiałowym i wykorzystaniu możliwości produkcyjnych przemysłów przez wyroby. W szczególności Ministerstwo Hutnictwa nie zapewniło należytego wykorzystania zdolności produkcyjnych w przemyśle metalu nieżelaznych, Ministerstwo Przemysłu Chemicznego — w przemyśle kwasu siarkowego, sodowego i nawozowym, Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych — w przemyśle ceramiki budowlanej.

W rezultacie rozwijającej się walki o oszczędność materiałów i surowców w 1953 r. uzyskano dalszą obniżkę zużycia surowców, materiałów pomocniczych, paliwa i energii elektrycznej na jednostkę wyrobu. W szczególności w elektrowniach cieplnych zużycie węgla umiarkowanego na 1 kWh energii elektrycznej obniżono zostało o 5,5 proc. w porównaniu z 1952 r.

Według wstępnych danych, koszty własne w przemyśle socjalistycznym w 1953 r. obniżono zostały o około 3,5 proc. Jednak szereg ministerstw przemysłowych nie wykonało planu obniżki kosztów własnych. Szczególnie znaczne niewykonanie planu miało miejsce w Ministerstwie Górnictwa, Ministerstwie Hutnictwa, Ministerstwie Przemysłu Maszynowego oraz w Ministerstwie Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego.

Wydawcy ciągnikowych, wyrobów buraków, pielników, ziemniaków oraz 9 prototypów nowych maszyn i urządzeń. Dla potrzeb przemysłu włókienniczego uruchomiono produkcję 11 nowych typów maszyn, w tym wysokowydajnych krosien automatycznych zgrzeblarek, włóknarek do kordów włókoszowych i dalszych 6 prototypów innych maszyn. Dla potrzeb budownictwa wykonano prototypy koparki o pojemności 0,5 m³ i żurawia budowlanego 45 t; wykonano prototypy nowych maszyn dla górnictwa węglowego, m. in. ładowarek chłodniczych i ładowarek do kamienia, wibratorek zabierkowych, aparatury wiertniczego obrotowego do 1,5 tys. m itp.

Dzięki dalszemu pogłębieniu współpracy naukowo-technicznej ze Związkiem Radzieckim, NRD i krajami demokracji ludowej możliwe było przyspieszenie uruchomienia produkcji szeregu nowych maszyn i urządzeń. Na podstawie otrzymanej z ZSRR dokumentacji uruchomiono produkcję nowych typów maszyn rolniczych, silników i

wyłączników elektrycznych, koparki łyżkowej oraz przystąpiło do wykonania prototypów kotłów wysokopiętnych na 110 atm., turbosprężarek o mocy 25 MW oraz wielu nowych obrabiarek specjalnych.

Jednakże niektóre gałęzi przemysłu maszynowego, a zwłaszcza przemysł maszyn rolniczych, nie wykonały zadań planowych w zakresie opanowania produkcji nowych maszyn i urządzeń.

W przemyśle chemicznym uruchomiono w 1953 r. produkcję nowych syntetycznych surowców, półproduktów oraz wyrobów gotowych. M. in. uruchomiono produkcję kwasu octowego syntetycznego, superfosforu granulowanego oraz opatowano produkcję szeregu nowych cennych leków m. in. penicyliny prokainowej oraz witaminy B₁ i C. Uruchomiono produkcję szeregu szlachetnych barwników o żywych kolorach odpornych na światło i pranie oraz licznych wyrobów z tworzyw sztucznych dla zaopatrzenia ludności i dla potrzeb różnych gałęzi przemysłu. W przemyśle lekkim zapoczątkowano wykańczanie tkanin apreturą niemącą, niekureczliwą i wodoodporną.

W 1953 r. osiągnięto w przemyśle dalszy postęp w dziedzinie zmechanizowania robót ciężkich i pracochłonnych, w automatyzacji oraz w upowszechnieniu nowoczesnych metod pracy i procesów technologicznych. W górnictwie węglowym kontynuowano prace nad mechanizacją procesów wydobywania i transportu węgla. Wskaźnik mechanicznego ładowania węgla pod ziemią wzrósł o 26 proc. w porównaniu z 1952 r. Wprowadzono w kopalniach szereg nowych krajowych maszyn do mechanizacji pracy na dole, jak ładowarki do kamienia, ładowarki krótkościanowe, transportery ładujące na zabierki. Wprowadzono zdalne sterowanie przenośników w 19 kopalniach. W elektrowniach cieplnych Ministerstwa Energetyki mechanizacja nawigacji kotłów osiągnęła około 95 proc., uruchomiono nowe kotły o wysokim ciśnieniu i wysokich temperaturach pary. W przemyśle maszynowym rozszerzono

IV. ROLNICTWO

Zbiory 4 zbóż, a zwłaszcza żyta z powodu niesprzyjających warunków atmosferycznych były w 1953 r. niższe niż w 1952 r. Natomiast zbiory ziemniaków były w 1953 r. o 15 proc. wyższe niż w 1952 r., a zbiory buraków cukrowych o 16 proc. wyższe. Buraki cukrowe charakteryzowała równocześnie większa niż w 1952 r. zawartość cukru. Zbiory roślin oleistych i włóknistych były mniejsze od zbiorów w 1952 r.

Pogłowie bydła w całym rolnictwie według stanu na 30.VI. 1953 r. osiągnęło ok. 7,4 mln sztuk, w tym krów ok. 5,3 mln, pogłowia trzody chlewnej ok. 9,7 mln sztuk, owiec ok. 3,3 mln sztuk. Oznaczało to wzrost w porównaniu ze stanem na 30.VI. 1952 r.: bydła o 2 proc., trzody chlewnej o 2 proc., owiec o 15 proc. Wzrost pogłowia bydła i krów należy uznać za niewystarczający.

W 1953 r. poważnie wzrosła zaopatrzenie gospodarstw indywidualnych w maszyny i narzędzia rolnicze. W szczególności sprzedaż wolnorynkowa i do stawy dla Gminnych Ośrodków Maszynowych wzrosła w porównaniu z 1952 r. w zakresie siewników zbożowych o 57 proc., żniwiarów o 21 proc., koparek o 19 proc., parników o 25 proc., sieczkarni o 47 proc. Mimo znacznego wzrostu dostaw plan zaopatrzenia nie został w pełni wykonany zwłaszcza w stosunku do zaopatrzenia gospodarstw indywidualnych. W 1953 r. znacznie powiększył się zakres prac GOM świadczonych dla gospodarstw indywidualnych, w szczególności w zakresie siewu zbóż o 20 proc., omlotów o 33 proc., kopania ziemniaków o 124 proc. Mimo to plan GOM nie został wykonany za równo w zakresie usług jak i organizacji nowych ośrodków i stałych filii gromadzkich. Szereg maszyn w GOM jak np. młocarnie, koparki nie były w pełni wykorzystane wskutek niedostatecznej opieki i pomocy ze strony POM i przydiów rad narodowych.

W 1953 r. zelektryfikowano 402 gromady, co oznacza wzrost o około 15 proc. w porównaniu z 1952 r.

Nakłady na melioracje w 1953 r. wzrosły o 85 proc. w porównaniu z 1952 r., w tym głównie na melioracje szczególne z uwzględnieniem zagospodarowania łąk i pastwisk, co przyczyniło się do poprawy

W 1953 r. polepszyła się obsługa weterynaryjna, wzro-

ści upowszechniono metody wysokosprawności skrawania. W szczególności wprowadzono w 65 przedsiębiorstwach skrawanie metodą Kolesowa. Uruchomiono półautomatyczną linię własnej konstrukcji do obróbki silników elektrycznych. Obróbka i montaż systemem liniowym objęła kilkadziesiąt nowych wyrobów, wzrosła poważnie liczba wyspecjalizowanych gniazd obróbkowych, szczególnie w przemyśle motoryzacyjnym i w przemyśle maszyn włókienniczych. Rozszerzono asortyment wyrobów odlewanych w koklach. W przemyśle chemicznym mechanizacja objęła szereg prac załadunkowych i wyładunkowych. Rozszerzono mechanizację workowania nawozów fosforowych oraz zmechanizowano szereg prac przy dozowaniu i pakowaniu w przemyśle farmaceutycznym. W przemyśle odzieżowym i dziewiarskim rozszerzono produkcję potokową i taśmową. Wzrosła również automatyzacja szeregu procesów, jak cewienia, snucia i innych.

Poważny postęp osiągnięto w zakresie wprowadzania nowej techniki w budownictwie. Rozszerzono mechanizację robót ziemnych oraz transportu na budowach. Znacznie rozszerzono mechanizację robót tynkarskich, zwłaszcza w budownictwie mieszkaniowym. Rozszerzono stosowanie wibrobetonów oraz betonowania metodą deskowań ślizgowych. W zakładach prefabrykatów betonowych wprowadzono w szerokim zakresie przyspieszone dojrzewanie betonów. Dzięki zastosowaniu szeregu nowych materiałów, jak żakobeton na bazie wapna, pustaki żużlowo-betonowe, płyty spłisnione i inne, zaoszczędzono około 70 mln. sztuk cegły.

W 1953 r. nastąpił dalszy, znaczny rozwój ruchu racjonalizatorskiego w całej gospodarce narodowej. Liczba projektów racjonalizatorskich zgłoszonych w 1953 r. wyniosła ponad 210 tys., tj. o 68 proc. więcej niż w 1952 r., a liczba projektów zastosowanych w produkcji wyniosła w 1953 r. ponad 125 tys., co stanowiło wzrost w porównaniu z 1952 r. o około 108 proc.

Wzrost liczby i dokonanych rozrębów ochronnych.

Rok 1953 był okresem dalszego rozwoju spółdzielni produkcyjnych. Liczba spółdzielni produkcyjnych wzrosła w długim stanie na koniec roku z 4,9 tys. w 1952 r. do ponad 8 tys. w 1953 r. Rozwój ruchu spółdzielczego odbywał się bardziej równomiernie na obszarze całego kraju niż w latach poprzednich. Plany zbóż w spółdzielniach produkcyjnych były o 15 — 20 proc. wyższe niż w gospodarstwach indywidualnych. Nastąpił znaczny wzrost hodowli zespolew w spółdzielniach produkcyjnych. Pogłowia bydła w zespolew gospodarce w spółdzielniach produkcyjnych wzrosło według stanu na koniec 1953 r. w porównaniu ze stanem na koniec 1952 r. o 68 proc., w tym krów o 76 proc., pogłowia trzody chlewnej wzrosło o 115 proc., owiec o 110 proc. W 1953 r. państwowe kredyty inwestycyjne dla spółdzielni produkcyjnych wzrosły o 71 proc. w porównaniu z 1952 r.

Państwowe Gospodarstwa Rolne nie wykonały w pełni zadań planu na 1953 r., co stało się spowodowane niedostateczną sprawnością kierownictwa i organizacją pracy a także niekorzystnymi wynikami produkcji rolnej w związku z niesprzyjającymi warunkami atmosferycznymi.

Pogłowia bydła w PGR według stanu na koniec roku wzrosło o około 12 proc. w porównaniu z 1952 r., pogłowia trzody chlewnej o około 13 proc., owiec o około 24 proc. Pomimo tego nie osiągnięto w pełni zadań planu w zakresie stanu pogłowia.

Jesienna akcja siewna w 1953 r. przebiegała w PGR znacznie sprawniej niż w r. 1952, a orki przedzimowe wykonywano na obszarze ponad dwukrotnie większym niż w r. 1952.

W 1953 r. zapoczątkowano stosowanie w PGR szeregu nowych zabiegów agrotechnicznych, jak sadzenie ziemniaków systemem kwadratowo-gniazdowym, siew krzyżowy zbóż, nawożenie wód amoniakalną.

W 1953 r. znacznie wzrosła liczba traktorów i maszyn rolniczych w PGR. W szczególności PGR otrzymały 3,570 traktorów w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM oraz, poważną liczbę maszyn rolniczych jak np. 1500 siewników zbożowych, 300 kombinów zbożowych, 800 siatek, 1170 snopowiązelek.

Liczba Państwowych Ośrodków Maszynowych, która w

końcu 1952 r. wyniosła 325, wzrosła na koniec 1953 r. do 401. Poważnie wzrosła ilość sprzętu posiadanego przez POM-y. Park traktorowy POM na koniec 1953 r. wyniósł około 16,4 tys. traktorów w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM, tj. wzrósł o 19 proc. w porównaniu z 1952 r. W 1953 r. POM otrzymały 2470 siewników zbożowych, około 1590 kosiarek traktorowych, około 1230 snopowiązelek traktorowych. Prace polowe wykonane przez POM osiągnęły w 1953 r. około 2,8 mln ha w przeliczeniu na orkę średnią, co oznacza wzrost o około 73 proc. w porównaniu z 1952 r. Poważnym niedocięciem w pracy POM było niepełne wykonanie zawartych umów ze spółdzielni, zwłaszcza w zakresie sadzenia ziemniaków i podorywek.

W ciągu 1953 r. rozprawdzono w całym rolnictwie 426,5 tys. ton nawozów sztucznych w przeliczeniu na czysty składnik. Należy jednak stwierdzić, że w zaopatrzeniu rolnictwa w nawozy sztuczne nie osiągnięto poprawy w stosunku do 1952 roku.

W związku z uchwałą IX Plenum KC PZPR w końcu 1953 r. nastąpiła znaczna mobilizacja wysiłków w spółdzielniach produkcyjnych, państwowych gospodarstwach rolnych i indywidualnych gospodarstwach chłopskich w kierunku lepszego wykonania prac przygotowawczych pod zbiory 1954 r.

V. TRANSPORT I ŁĄCZNOŚĆ

Przewozy ładunków wszystkimi środkami transportu publicznego wzrosły w 1953 r. o 22 proc. w tonach i o 11 proc. w tono-km w porównaniu z 1952 r.

Plan przewozów ładunków w transporcie kolejowym został wykonany w 105 proc. Przewozy ładunków wzrosły w roku 1953 o 14 proc. w porównaniu z 1952 r. W 1953 r. nastąpiła poprawa w pracy kolei. Podstawowy wskaźnik pracy kolei — obrót wagonu towarowego — polepszył się w 1953 r. o 7,5 proc. Znacznie poprawiła się regularność ruchu pociągów szczególnie w ruchu towarowym. Zużycie węgla obliczeniowego na 1000 brutto/tono-km zmniejszono w porównaniu z 1952 r. o ok. 8 proc.

Przewozy ładunków w Państwowej Komunikacji Samochodowej wzrosły w porównaniu z rokiem 1952 o 45 proc. w tonach i o 43 proc. w tono-km.

W żegludze śródlądowej przewozy ładunków wzrosły w porównaniu z ub. r. o 63 proc.

Usługi poczty i telekomunikacji liczone wg wartości w cenach porównywalnych wzrosły o 9 proc. w porównaniu z 1952 rokiem, jednakże plan nie został w pełni wykonany.

VI. INWESTYCJE I BUDOWNICTWO

Nakłady na inwestycje scenalizowane wzrosły w 1953 r. o około 15 proc. w porównaniu z 1952 r., przy czym w związku z osiągnięciem obniżki kosztów własnych w budownictwie, wzrost rozmiarów rzeczowych inwestycji był wyższy.

Nakłady na przemysł zwiększyły się o ok. 14 proc., na rolnictwo i leśnictwo o ok. 21 proc., na budownictwo mieszkaniowe o ok. 24 proc., zaś na urządzenia socjalne i kulturalne o ok. 53 proc.

Oddano do użytku szereg ważnych obiektów inwestycyjnych. W przemyśle oddano do użytku między innymi: 2 wielkie piece w Hucie im. Bolesława Bieruta w Częstochowie, nowoczesny przechylny piec martenowski w Hucie „Pokoje”, kopalnię miedzi w rejonie Bolesławca, kopalnię węgla Kościuszkę — Nowa, Rokita — Nowy Wirek oraz kopalnię upadłą Mortimer III, elektrownie Jaworzno II i Miechów, turbosprężarki i kotły w elektrowni Chorzów oraz turbosprężarki i kotły w elektrowni Zabrze, fabrykę kotłów i radiatorów na Chojnach w Łodzi, szereg obiektów w Stoczni Gdąskiej i w Stoczni Szczecińskiej, przedłużenie cienko-przędzarni w Andrychowcu, cztery rozszarpane i inne obiekty. Ukończona została budowa dalszych dwóch wielkich chłodni przemysłowych. W przemyśle mięsnym i mleczarskim oddano do użytku szereg urządzeń przemysłowych oraz powiatowych zakładów mleczarskich. W komunikacji zakończono elektryfikację odcinków Żyrardów — Skierniewice i Sopot — Gdynia.

VII. OBROT TOWAROWY WEWNĘTRZNY I ZAGRANICZNY

Detaliczne obroty społeczne handlu ogólnie z życiem zbiorowym wzrosły w cenach porównywalnych o około 6 proc.

Częściowa obniżka cen przeprowadzona w końcu 1953 r. stanowiła pierwszy krok w realizacji polityki niżki cen jako jednego z podstawowych czynników w podnoszeniu stopy życiowej ludności.

W 1953 r. osiągnięto poprawę zaopatrzenia ludności w artykuły rolno-spożywcze, w szczególności w zakresie przetworów mięsnych oraz tłuszczów.

W porównaniu z r. 1952 zaopatrzenie ludności przez aparat handlu uspołecznionego wzrosło w zakresie mięsa i przetworów mięsnych o około 17 proc., tłuszczu wieprzowego o 38

Rząd opracował program szerokiej pomocy dla rolnictwa. Pomoc ta wyraża się w szczególności w zwiększonej pomocy państwowej w związku z nieurodzajem zbóż, w zwiększeniu kredytów na zakup inwentarza i budowę pomieszczeń gospodarskich, w zwiększonych dostawach materiałów budowlanych i zwiększonych dostawach innych środków produkcji. IV kwartał 1953 r. był początkowym okresem realizacji tych uchwał.

Na jesień 1953 r. znacznie wzrosło zaopatrzenie gospodarki chłopskiej w kwalifikowane nasiona zbóż ozimych, nawozy sztuczne i maszyny rolnicze.

W II półroczu ilość cementu sprzedanego na wsi zwiększyła się o 95 proc. w porównaniu z I półroczem 1953 r., wapna o 59 proc., cegły o 150 proc.

Łączne dostawy ważniejszych maszyn dla całego rolnictwa w 1953 r. wzrosły w zakresie siewników o 31 proc. w porównaniu z 1952 r., żniwiarów o 23 proc., snopowiązelek traktorowych o 50 proc., kosiarek traktorowych przeszło 6-krotnie.

Należy jednakże stwierdzić, że zarówno osiągnięcia jak i wysiłki organizacyjne w rolnictwie nie były w 1953 r. dostateczne. Zadania postawione przed rolnictwem przez IX Plenum KC PZPR wymagają dalszej, szerokiej i powszechnej mobilizacji w kierunku istotnego i wydatnego podniesienia poziomu produkcji rolniczej.

W celu lepszego zaopatrzenia ludności w 1953 r. usprawniono i rozszerzono dotychczasowe formy sprzedaży ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb wsi oraz wprowadzono nowe formy sprzedaży jak kiermasze, pokazy i wystawy towarów, sprzęt dyżurne czynne całą dobę itp.

W 1953 r. podobnie jak w latach poprzednich Polska rozszerzała stosunki gospodarcze z zagranicą. Obroty towarowe Polski objęły wymieniane z 71 krajami, w tym z 30 krajami

Wzrosły również obroty z krajami Europy zachodniej, jak np. Anglia i Dania oraz z innymi krajami jak Turcja, Argentyna i Brazylia.

VIII. ZWIĘKSZENIE ZATRUDNIENIA I WZROST WYDAJNOŚCI PRACY W GOSPODARCE SOCJALISTYCZNEJ

Liczba zatrudnionych w gospodarce socjalistycznej wyniosła w 1953 r. ogółem około 6 mln osób, przy czym liczba zatrudnionych w gospodarce socjalistycznej poza rolnictwem wzrosła o około 7 proc. w porównaniu z 1952 r., a w rolnictwie o 14 proc. W szczególności w przemyśle zatrudnienie wzrosło o około 6 proc., w transporcie i łączności o około 9 proc., w Państwowych Gospodarstwach Rolnych o około 12 proc., w Państwowych Ośrodkach Maszynowych o około 49 proc.

W 1953 r. ukończyły średnie szkoły zawodowe i szkoły wyższe 83 tys. absolwentów, którzy zostali skierowani do pracy w gospodarce socjalistycznej, częściowo zaś na dalsze studia. Ponadto w wyższych i średnich szkołach zawodowych i wieczorowych ukończyło naukę około 14,2 tys. pracowników.

Szkoleniem wewnątrzzakładowym objęto w 1953 r. około

300 tys. osób tj. o 12 proc. więcej niż w 1952 r.

W 1953 r. na podstawie wprowadzenia nowej techniki, podniesienia poziomu kwalifikacji pracowników i rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy, wydajność pracy w przemyśle na jednego robotnika wzrosła o około 10,6 proc. w porównaniu z 1952 r., a w budownictwie o około 13 proc. Plan wydajności pracy w przemyśle został wykonany ogółem w ok. 103 proc. Jednakże Ministerstwo Górnictwa i Ministerstwo Przemysłu Chemicznego nie wykonały w pełni zadań planu. Należy podkreślić, iż przekroczenie planu wydajności pracy w przemyśle zostało w pewnym miarze osiągnięte na skutek nadmiernej liczby godzin nadliczbowych w związku z czym wzrost wydajności pracy na robotniko-godzinę był niższy. Plan wzrostu wydajności pracy w budownictwie został wykonany w 102 proc.

IX. WZROST DOCHODU NARODOWEGO I PODNIENIE POZIOMU MATERIALNEGO I KULTURALNEGO LUDNOŚCI PRACUJĄCEJ

W 1953 r. dochód narodowy wzrósł o około 10 proc. w porównaniu z 1952 r. Wskutek przekroczenia planu produkcji przemysłowej zadania planowe w zakresie dochodu narodowego zostały w 1953 r. w pełni wykonane, pomimo niepełnego wykonania planu produkcji rolniczej. Udział gospodarki socjalistycznej w tworzeniu dochodu narodowego wyniósł 76 proc.

Liczba tytułów wydanych książek i broszur zwiększyła się o 7 proc. w porównaniu z 1952 r., a nakłady ogółem o 6 proc. Liczba kin miejskich zwiększyła się o 52, stałych kin miejskich o 127.

Liczba przedstawień i koncertów wzrosła ogółem o 13 proc. w porównaniu z 1952 r., a liczba widzów i słuchaczy o 16 proc.

W 1953 r. nastąpiła dalsza poprawa warunków komunalnych i bytowych w miastach i osiedlach robotniczych.

Dzięki wzrostowi nakładów na kapitalne remonty w gospodarce mieszkaniowej wyremontowano w budynkach pod zarządem rad narodowych około 524,2 tys. izb mieszkalnych. Rozbudowano sieć wodociągów i kanalizacyjną. Liczba nieruchomości przyłączonych do sieci wodociągowej wzrosła o około 6 proc. w porównaniu z 1952 r. Liczba nieruchomości przyłączonych do sieci kanalizacyjnej o 8 proc. W 1953 r. otrzymały nowe wodociągi miasta Krasnastaw i Skarżysko Kamienna, nową kanalizację Otwock i Żyrardów.

Pewnej poprawie uległa komunikacja komunalna, w rezultacie zwiększenia łącznej długości tras tramwajowych o około 3 proc. w porównaniu z 1952 r. oraz zwiększenia taboru wozów tramwajowych o 4 proc., autobusów o 12 proc. Ogółem wybudowano w 1953 r. ponad 50 km toru tramwajowego pojedynczego. Uruchomiono nową komunikację tramwajową w Nowej Hucie i Bydgoszczy oraz rozbudowano sieć komunikacyjną w Warszawie. Należy jednak stwierdzić, że stopień zaspokojenia potrzeb ludności w zakresie usług komunalnych był jeszcze „niedostateczny”. Dotyczyło to w szczególności zaopatrzenia w wodę i gaz oraz stanu komunikacji miejskiej.

W styczniu 1953 r. Rząd przeprowadził zniesienie zaopatrzenia kartkowego i systemu podwójnych cen reglamentowanych i rynkowych, co było niezbędnym warunkiem uporządkowania stosunków rynkowych i zabezpieczenia wzrostu stopy życiowej ludności pracującej. Częściowa obniżka cen

Rozpoczynamy produkcję nowych rodzajów sprzętu budowlanego

(a) ŁÓDŹ. Łódzkie Zakłady Budowy Maszyn Przemysłu Teoretycznego są m. in. jednym z najważniejszych dostawców sprzętu dla budownictwa, produkując szlifarki do lastrykowania betonu, stopy wibracyjne do wykonywania elementów betonowych i tzw. wibratory pogrzalne do ubijania betonu w zagłębieniach.

Zakłady rozpoczęły ostatnio produkcję nowego typu nożyce, przecinających płyty żelaza zbrojeniowego. Nożyce te znacznie ułatwiają pracę robotnikom i blisko 10-krotnie skracają czas zużycia na cięcie elementów zbrojeniowych.

W toku przygotowań znajduje się produkcja niewytwarzanych dotychczas w kraju maszyn do prostowania żelaza zbrojeniowego. Maszyny te są wzorowane na maszynach radzieckich, używanych przy budowie Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie.

Jednocześnie zakłady, wykorzystując materiały odpadowe, rozpoczęły produkcję różnych poszukiwanych na rynku artykułów gospodarki domowej, m. in. wyżmacek do bielizny, maszyn do mięsa, noży do otwierania konserw, noży do skrobienia ryb itp. (PAP).

„Nasze ambulatoria świadczą o nas”

Zobowiązanie portowego obwodzie lecznictwa w Szczecinie

(a) SZCZECIN. Pracownicy portowego obwodzie lecznictwa — lekarze, pielęgniarki i pracownicy administracji przy Urzędzie Morskim w Szczecinie podjęli dla uczczenia II Zjazdu PZPR liczne zobowiązania pod hasłem: „Nasze ambulatoria świadczą o nas”, wyrażając jednocześnie założeń ambulatoriów przy zakładach do podejmowania podobnych postanowień.

Zobowiązania inicjatorów nowego współzawodnictwa mają na celu przede wszystkim usprawnienie i podniesienie na wyższy poziom opieki lekarskiej nad robotnikami. Pracownicy portowego obwodzie lecznictwa przy Urzędzie Morskim w Szczecinie postanowili m. in. wydać bezwzględnie walkę wszelkim przejawom biurokracji.

Fabryka Pluszów w Białymstoku — produkuje w przemyśle tkanin dekoracyjnych

(a) ŁÓDŹ. W IV kwartale 1953 r. w międzyzakładowym współzawodnictwie włókienniczym w przemyśle tkanin dekoracyjnych sztafeta przechodziła z rąk Zł. Zw. Zaw. Prac. Przem. Włókienniczego i tytuł najlepszego zakładu oraz wysoką premię pieniężną zdobyła fabryka Pluszów w Białymstoku, która kwartałny plan produkcyjny wykonała w 102,2 proc., podnosząc jednocześnie jakość produkcji i zmniejszając poważnie ilość odpadów.

Motorem tych sukcesów był świadomy udział 91 proc. ogółu pracowników zakładów w współzawodnictwie pracy, pogłębianym dodatkowymi zobowiązaniami na cześć II Zjazdu PZPR. Dzięki temu współzawodnictwu precyzyjnie wydajność pracy robotników Białostockiej Fabryki Pluszów wzrosła w IV kwartale ub. r. w porównaniu z poprzednim kwartałem o 8 proc. Wielki wpływ wywarło również stosowanie przez 89,5 proc. załogi przodujących metod pracy, a przede wszystkim podjęcie przez wszystkich mistrzów apelu Morawskiego.

Kolejne miejsca w współzawodnictwie w skali branży zajęły załogi Tomaszowskiej Fabryki Pluszów i Dywanów w Tomaszowie Maz. oraz Fabryki Pluszów i Dywanów im. „Tadka” Ajzena w Łodzi.

Około miliona czytelników korzysta z bibliotek związkowych

(f) Coraz większą popularnością wśród ludzi pracy cieszą się biblioteki prowadzone przez ogólną związkową w zakładach produkcyjnych i instytucjach. Pod koniec ub. roku korzystało z tych bibliotek ok. miliona czytelników, czyli o-

ponad 150 tys. więcej, niż w r. 1952.

Liczba wypożyczeń w okresie trzech kwartałów ub. roku osiągnęła ponad 9 milionów, tzn. ok. 500 tysięcy książek więcej niż w podobnym okresie 1952 roku. (PAP)

Kulig przez Puszcę Białowieską organizuje „Orbis” w Łodzi

(a) ŁÓDŹ. Co tydzień — w soboty wieczorem lub w niedzielę rano — odchodzą z Łodzi specjalne pociągi wycieczkowe „Orbis”, którymi tysiące robotników i pracowników wyjeżdżają na atrakcyjne wycieczki.

Imprezy turystyczne „Orbis” cieszą się coraz większą popularnością wśród łódzkiego świata pracy. W roku ub. wzięło w nich udział ponad 50 tys. osób, a na rok bieżący zostało zaplanowanych 129 wycieczek dla ok. 66 tys. uczestników.

Szczególne powodzenie mają jednodniowe wycieczki do Warszawy. Miłośnicy muzyki biorą liczny udział w wycieczkach do Poznania i Wrocławia na przedstawienia operowe, zaś amatorzy narciarstwa masowo zapisują się na wycieczki do Zakopanego i Karpacza.

Atrakcyjnie zapowiada się projektowana na koniec bieżącego roku do Białowieży. Dla jej uczestników przygotowano szereg rozrywek — m. in. kulig na saniach przez Puszcę Białowieską oraz zabawę karnawałową.

Organizatorzy wycieczek „Orbis” wykazują wiele troski o zapewnienie uczestnikom wygodnej i przyjemnej podróży w specjalnych, radiofonizowanych wagonach, jak również o wyżywienie i opiekę fachowych przewodników. (PAP).

Na Śląsku powstają nowe ośrodki sportowe

STALINOGRÓD (kor. wł.). Na terenie woj. stalinogrodzkiego prowadzone są roboty przy budowie nowych obiektów sportowych. W Stalinoogrodzie powstaje reprezentacyjny stadion, który będzie stanowił część składową wojewódzkiego parku kultury i wypoczynku. Na terenie tego parku w niedalekiej przyszłości 100 tys. widzów oglądać będzie mogło różnego rodzaju imprezy sportowe.

Obok pływalni powstana hala gimnastyczna i tor kolarski, boiska do siatkówki, koszykówki.

Zespół obiektów sportowych w Stalinoogrodzie będzie gotowy za parę lat, ale na centralnym stadionie już pod koniec br. odbędzie się bieżnia zawodów. W Sosnowcu powstaje również zespół obiektów sportowych — bliźniaczki podobny do omawianego powyżej, choć w mniejszych rozmiarach. Centralny stadion obliczony jest na 30 tys. widzów. Już na wio-

śnie płyta boiska zostanie zaorana i wydarnowana.

Na ukończeniu znajduje się piękny stadion powstający obojętnie kombinatu hutniczego im. Bolesława Bieruta w Czerwonej. Obok stadionu powstaje boiska do koszykówki, siatkówki i korty tenisowe.

Założono już także fundamenty pod budowę pawilonu sportowego, w którym obok sali gimnastycznej znajdą pomieszczenia świetlic, lokale klubowe, szatnie, natryski, magazyny. W br. pawilon oddany zostanie w stan surowy. W 1955 r. — zupełnie ukończony.

W woj. stalinogrodzkiego o prócz wymienionych inwestycji sportowych, przeprowadzane są remonty niektórych stadionów (kop. „Pstrawski”, w Bielsku, huta „Baidon” w Stalinoogrodzie), budowa boisk na wsi oraz tras narciarskich i torów saneczkowych. (JW)

Przodownicy czynu przedzjazdowego

Jerzy Groniek

Meldunek kierownika, wydziału mechanicznego Państwowych Zakładów Optycznych tow. Czyżewskiego, skierowany do dyrekcji i komitetu partyjnego donosi:

„W wyniku realizacji zobowiązań podjętych dla uczczenia II Zjazdu PZPR załoga oddziału PR-22 melduje, że jako pierwsza w wydziale wykonała plan asortymentowy w dniu 29 stycznia o godz. 10-tej, tj. na 2 dni przed terminem”.

I dalej: „Na szczególne wyróżnienie zasługują...”

Listę kilkunastu nazwisk otwiera nazwisko kierownika oddziału — nadmistrza Jerzego Gronika.

Mógłby ktoś powiedzieć: No cóż, dwa dni wcześniej wykonać zobowiązanie — nie wielkiego, są tacy, którzy mają jeszcze lepsze wyniki.

Ale sukces oddziału tow. Gronika był czymś bardzo ważnym dla PZO. Wierzył kilkunastomiesięczną walkę o realizację dostaw dla wydziału montażu w terminie i w pełnym asortymencie.

A chodziło o ważną sprawę, o to, żeby montaż miał wystarczający zapas wszystkich niezbędnych części. Zapas ten był z kolei warunkiem umożliwianym zlikwidowanie „szturmu” na części, która jak wiadomo bynajmniej nie sprzyjała walce o likwidację brakurowstwa i „nadmierzówek”, walce o oszczędność materiałów i narzędzi.

Po zorganizowaniu w końcu ub. roku gniazd obróbkowych przystąpili towarzysze z PZO przede wszystkim do walki o plan asortymentowy.

Majstrowie postawieni na czele nowoutworzonych oddziałów — poczuli się bardziej odpowiedzialni za wykonanie części w pełnym wachlarzu: łatwiejsza była kontrola i likwidowanie zahamowań toku obróbki na poszczególnych odcinkach.

I dlatego też teraz w czynie

przedzjazdowym można było przystąpić do międzyoddziałowego współzawodnictwa o wykonanie postawionego przez partię zadania — przejścia z dwutygodniowego wyprzedzenia produkcji w stosunku do montażu — do (na razie) miesięcznego.

Od pierwszych dni stycznia rozpoczęło się współzawodnictwo na mechanicznym. Sledziła je z zainteresowaniem cała załoga Państwowych Zakładów Optycznych.

— Na jednej z odpraw — opowiada tow. Groniek — towarzysze, oceniając wyniki naszego współzawodnictwa przewidywali, że nasz oddział znajdzie się gdzieś na trzecim miejscu. Kiedy powiedziałem o tym na oddziale, decyzja załogi była jednomyślna: musimy zająć pierwsze miejsce.

Tow. Groniek nie lubi się chwalić, niechętnie mówi ile w tym, że oddział PR-22 pierwszy wykonał zobowiązanie — było jego zasługą.

Lecz z relacji załogi dowiadujemy się o tym, że nadmistrz Groniek każdemu pomógł, doradził w trudnościach. A co najważniejsze — potrafił wraz z całym kolektywem partyjnych i bezpartyjnych aktywistów stworzyć na oddziale atmosferę ko-

leżeńską, prawdziwie socjalistycznego współzawodnictwa.

Tow. Groniek wie, że „na samym tylko entuzjastycznie daleko nie zajdziesz...” — Zrobiono więc wszystko, aby jak najlepiej zorganizować pracę gniazd obróbkowych, dostawę materiałów itp.

Co najważniejsze — mimo dość gorączkowego tempa pracy doprowadzono prawie do każdego tokarza i ślusarza miesięczne zadania produkcyjne.

Robotnik mający przy maszynie tzw. kartę „obciążenia stanowiska roboczego” wie z godziny na godzinę, co i kiedy będzie wykonywał. Pozwala mu to zawczasu zaopatrzyć się w narzędzia, umożliwia bieżącą kontrolę własnej pracy.

Na oddziale PR-22 co tydzień odbywają się — jak ktoś zartem powiedział — „czwartkowe śniadania”. W przerwie śniadaniowej, omawia się po prostu krótko z całym oddziałem bieżące sprawy, przeszkody w pracy. Wskazuje się na przyczyny i sposoby ich usunięcia. Podobne narady odbywają się także na pozostałych oddziałach wydz. mechanicznego.

Możemy dziś już mówić o jednym z rezultatów tej pracy: odsetek roboczogodzin straconych w wydziale na braki z 3,7 proc. w IV kwartale ub. r. spadł do 2,6 proc. w styczniu br.

W tym, że wydział mechaniczny zdobył I miejsce we współzawodnictwie za III kwartał 53 r. i do dziś produkuje w PZO — jest niemała zasługa dobrych kierowników, wychowawców załogi, jakimi są majstrowie — a wśród nich tow. Jerzy Groniek.

Młody, 32-letni nadmistrz, który jeszcze 5 lat temu był zwykłym tokarzem, a dziś kieruje oddziałem, wykonującym niezwykle precyzyjne części do przyrządów optycznych — umie pracować z inżynierem załogą.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

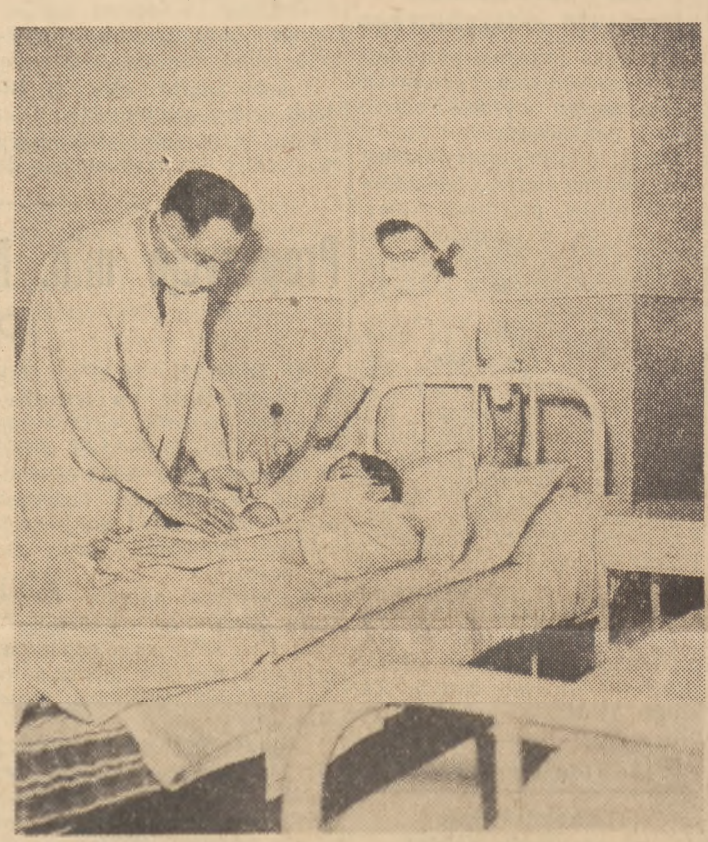
Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

Wychował wielu młodych fachowców — a swój oddział w czynie przedzjazdowym wysunął na jedno z pierwszych miejsc w PZO.

W gminnym ośrodku zdrowia

Gminny ośrodek zdrowia w Lipiny Murowanej (pow. Bochnia, woj. krakowski) obsługuje około 8 tysięcy mieszkańców okolicznych wiosek. Mieści się w nim izba porodowa z 12 łózkami, gabinet dentystyczny, przychodnia ogólna, przychodnia dla dzieci, przychodnia dla kobiet, przychodnia dla mężczyzn i ambulatorium. Korzysta z niej około 50 osób dziennie. Na zdjęciu: Anna Matlega z gromady Rajbort przed paru dniami urodziła w ośrodku córkę.

Foto A. Nowosielski

Jak się rozdziela budulec w gminie Czudec?

W 1946 r. zabudowania gospodarcze małopolskiego gospodarza Jana Spiewła, zniszczone przez ogień, zostały odbudowane. W międzyczasie wybudował on tylko stodołę, krowy i świnia nadal jednak stoją w ciasnej, ciemnej przybudówce. Zbyt mała ilość bydła, a co za tym idzie brak obornika doprowadziły do zmniejszenia urodzajności ziemi. Spiewła rozumieli, że tylko powiększenie hodowli może podnieść jego gospodarkę. Mimo trudnych warunków, mimo braku odpowiedniego pomieszczenia dla inwentarza od zeszłego roku hoduje cielaka, planuje rozszerzenie hodowli świń.

Podjął załatwionych odmów nie przez prezydium GRN w Czudcu jest więcej. Sprawa Spiewła nie jest przypadkiem nieporozumieniem. Gminy ze-
spół rozdzielić nie analizował podać, nie starał się sprawdzić, czy faktycznie jest tak, jak podał.

Zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z 10 listopada ub. r. mówi wyraźnie, że pierwszeństwo w otrzymywaniu materiałów budowlanych przysługują gospodarzom, którzy w poprzednich miesiącach. Nie też dowiedzieć, że spodziewał się pozytywnego załatwienia sprawy. Tym bardziej, że soltys i prezes kół gromadzkiego ZSCh stwierdzili, że Spiewła należało do tych gospodarzy, którym materiały budowlane są bardzo potrzebne.

I oto w trzy tygodnie później otrzymał od prezydium GRN w Czudcu krótkie zawiadomienie: „Podanie Wasze załatwienie zostało odmowne, gdyż załoga z dostawą 100 kg zboża”.

Podobne zawiadomienia otrzymali w tym okresie ob. Czerniak z gromady Wyżne, jak również ob. Szeliga z Pstrągowej, którzy również zwrócili się do prezydium GRN o przydział cementu. Jako powód podano, iż nie dostarczają oni kilkunastu tysięcy kilo ziemiaków na poczet obowiązkowych dostaw. Czy decyzje te były słuszne i

usprawiedliwione? — Zadaniem władzy terenowej jest pilnować, aby gospodarstwa chłopskie w terminie wypełniały swój obowiązek wobec państwa. Ale zadaniem władzy terenowej jest również organizować pomoc dla tych gospodarzy, których położenie jest ciężkie. Tymczasem członkowie zespołu rozdziałowego nie zainteresowali się faktem, że krowy Czerniaków są od roku u sąsiadów, z powodu braku pomieszczeń, a chlewnia Szeligi jest w bardzo złym stanie.

Dostawy materiałów budowlanych dla gminy Czudec poważnie wzrosły. Przypatrzmy się, w jaki sposób gmina ze-
spół rozdzielić dokonał podziału tych materiałów. W biurze GS jest około 200 załatwionych podań. Na odwołanie każdego z nich wypisana jest decyzja gminnego zespołu rozdziałowego. Przeglądając załatwione podania, rzuciła się w oczy fakt, że prawie każde podanie ma to samą adnotację: „Wszystkim ubiegającym się o materiał budowlany zespół przydzielił po 300 — 400 kg cementu, to samą ilość cegieł i desek i tak np. ob. Tobiasz z Pstrągowej prosił w swym podaniu o przydział 1 tony cementu na budowę chlewni. Ob. Sitka z Nowej Wsi prosił o przydział cementu na budowę schodów. Jednemu i drugiemu przyznano po 400 kg cementu.

A przecież jest duża różnica między chlewnią, a schodami. Towarzysze z zespołu rozdziałowego przy jednak nie dostrzegając takich i podobnych kwiatków można znaleźć więcej na czudeckiej łacie biurokracji i bezduszności.

29 stycznia br. Jan Moskwa z Zaborwa otrzymał zawiadomienie, że przydzielono mu 400 kg cementu. Kiedy nazajutrz udał się do GS okazało się, iż należał mu cement po 180 i 200 zł. Ziemia została zaorana zbyt późno, nie mogła więc wydać wysokich plonów. Tej sprawy towarzysze z Czudeckiej nie wzięli pod uwagę. Nie pomyśleli o niej i o innych, dy-

które przecież jako jedno z centralnych zadań stawiają sobie dla gospodarstw małopolskich. Trzeba nie w słowach, a w czynach starać się o podniesienie na wyższy poziom gospodarstwa małopolskiego. Sprawiedliwie przysługują, pomoc przy rozwoju hodowli mają w tej dziedzinie wiele zdzielać.

Sygnali o wielu niedociąganiach w pracy prezydium GRN i GS w Czudcu docierały również i do powiatu. Można je znaleźć w listach, jakie znajdują się w referacie skarg i zażaleń przy prezydium PRN w Rzeszowie. Pisali w nich chłopcy o wielu przykładach niedbalstwa i biurokracji.

Ob. Maria Czach zwróciła się do powiatu ze skargą, że należał jej węgier z ławy, zabrane z magazynu GS przez kogoś innego. W miesiąc później wydział handlu przy prezydium PRN wysłał do ob. Czach list, w którym zawiadomił ją, że wydział zarządzenia, które na przyszłość uniemożliwi tego rodzaju kombinacje. Po pierwsze o zarządzeniu takim w czudeckim GS-ie nikt nie słyszał, a po drugie — ograniczyć się do wydania zarządzenia, to znaczy w praktyce tolerować nadal kombinacje i oszustwa panujące w GS-ie w Czudcu.

Sygnali o złej pracy prezydium GRN i GS w Czudcu dołtarzy do rzeszowskiego Komitetu Powiatowej partii. Na leżałoby więc sądzić, że KP jak i prezydium PRN znajdują środki, aby już wypłacić z gminy Czudec. Lecz towarzysze z Rzeszowa nad większością sygnałów przechodzą do porządku dziennego. Tymczasem w Czudcu mają nadal miejsce fakty, które nie wpływają bynajmniej na umocnienie sojuszu robotniczo - chłopskiego.

Stanisław Pawłowicz

Nowi traktorzyści

Na terenie woj. szczecińskiego uruchomiono z końcem ub. roku w zespołach PGR szereg 3-miesięcznych kursów dla traktorzystów - pracowników sezonowych PGR-ów. Na zdjęciu: wykładowca L. Majkowski i kursanci w zespole PGR Sitno pow. Myślibórz. Foto A. Nowosielski

Przodujące gospodynie wiejskie otrzymują odznaki „Wzorowy Hodowca”

(a) WARSZAWA. W przeddzień rozpoczęcia obrad krajowej narady przodujących kobiet wiejskich w poszczególnych województwach odbyły się uroczystości wręczenia odznak „Wzorowy Hodowca” gospodyniom, które uzyskały najlepsze wyniki w konkursie hodowlanym w 1953 roku.

W woj. lubelskim odznakę „Wzorowy Hodowca” otrzymała 12 kobiet przodujących w hodowli m. in. Aniela Udzisłowska z gromady Rogale w pow. Lubkowie — przewodnicząca miejscowego Koła Gospodyń ZSCh. Aktywna praca tej małorolnej gospodyni przyczyniła się w poważnym stopniu do rozwoju hodowli w gromadzie Rogale.

Kobiety tamtejsze w ub. roku zwiększyły w swoich gospodarstwach stan pogłowia trzody chlewnej o 100 sztuk, drobiu o 375 sztuk oraz sprzedały państwu ponad plan przeszło 10 tys. kg żywności. Dla uczczenia II Zjazdu PZPR zobowiązały się one powiększyć hodowlę bydła o dalszych 18 sztuk, trzody chlewnej o 144 sztuki, kur o blisko 400 sztuk oraz owiec o 17 sztuk.

Spośród wzorowych hodowczyń woj. szczecińskiego, wyróżnionych w konkursie hodowlanym ZSCh, odznakę „Wzorowy Hodowca” otrzymała m. in. Maria Boruś z gromady Drawno w pow. Choszczno. W swoim gospodarstwie hoduje ona 2 krowy i jałówkę, 2 maciory oraz 14 warchlaków.

Odznaką „Wzorowy Hodowca” wyróżniona została również Genowefa Michalska z Kie-

leńskich. W woj. kieleckim odznakę „Wzorowy Hodowca” wręczono 12 kobietom. M. in. odznakę otrzymała Władysława Stępień z gromady Pasturka, pow. Pińsk. W ub. roku wyhodowała ona i oddała państwu ponad plan 4 tuczniki o wadze 130 kg każdy oraz uzyskała w ciągu roku 2 krowy i jałówkę, 2 maciory oraz 14 warchlaków.

Między innymi w woj. wrocławskim otrzymała odznakę za przodowanie w hodowli owiec. (PAP)

W woj. kieleckim odznakę „Wzorowy Hodowca” wręczono 12 kobietom. M. in. odznakę otrzymała Władysława Stępień z gromady Pasturka, pow. Pińsk. W ub. roku wyhodowała ona i oddała państwu ponad plan 4 tuczniki o wadze 130 kg każdy oraz uzyskała w ciągu roku 2 krowy i jałówkę, 2 maciory oraz 14 warchlaków.

Między innymi w woj. wrocławskim otrzymała odznakę za przodowanie w hodowli owiec. (PAP)

Kiedy będą sruby?

WROCŁAW (kor. wł.). Załoga stolarzy mechanicznej Wroclawskiej Przemysłowej Zjednoczenia Budowlanego nr 1 otrzymała zamówienie dla hutnictwa im. Lenina.

W ramach zobowiązań przedzjazdowych postanowiono wykonać je jak najszybciej. Brygady Szykownego, Marii Kuździewicz, Holucha przygotowały na 5 dni przed terminem pierwszą partię elementów wkładek do płuczek.

Teraz przyszła kolej na brygady montażowe. Ale okazało się, że montować nie można, bo zarząd zaopatrzenia zjednoczenia przemysłowego budowy hutnictwa im. Lenina nie otrzymał terminu i nie przysłał na czas srub potrzebnych do montażu.

Wysłano natychmiast telefonogram, na który otrzymano

odpowiedź, że sruby nadejdą nie 15 ale 25 stycznia.

Ale ani 25 stycznia, ani 28, na który ostatecznie przesunięto termin — sruby nie nadeszły. Jest luty a sruby jak nie ma tak nie ma.

W stolarni brak miejsca na składowanie gotowych do montażu elementów.

Wysokokwalifikowanych rzemieślników z brygad montażowych zatrudniono przy pracach pomocniczych.

Załoga stolarzy WPB nr 1 chce wykonać swoje zobowiązanie.

Wysłano już sześć telefonogramów do zarządu zaopatrzenia przemysłowego hutnictwa im. Lenina z zapytaniem — kiedy przysła sruby? Odpowiedzią jest milczenie.

J. N.

Wydawca: Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Redaguje Komitet, Nakładem RSW „Prasa”. Redakcja: Warszawa, Dom Słowa Polskiego, ul. Miedziana 11. Telefony: Centrala 8-34-01, 8-34-02, 8-34-03, 8-34-04, 8-34-05. Redaktor Naczelny 8-17-06. Zastępca Redaktora Naczelnego 8-33-28. Sekretarz Redakcji 8-96-63. Dział ideologiczny 8-08-83. Dział partyjny 8-97-37. Dział zagraniczny 8-96-54. Dział ekonomiczny 8-43-08. Dział rolny 8-41-78. Dział kulturalny 8-65-24. Dział listów i interwencji 8-63-23. Dział społeczny 8-71-82. Telefony nocne: Redaktor nocny 8-34-02, 8-34-04. W runki prenumeraty: Zamówienia i wpłaty na prenumeratę zlecona przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze — cena prenum.: mies. — 5 zł, kwart. — 15 zł, półrocznie — 30 zł, rocznie — 60 zł. Zamówienia zbiorowe na prenumeratę zakładową przyjmują wszystkie miejscowe Oddziały i Delegatury PPK „Ruch” — cena w prenum. zbior. mies. — 3,50 zł. Informacji w sprawie prenum. opłacanej w kraju ze zleceniem wysyłki za granicę udziela oraz zamówienia przyjmuje PPK „Ruch” W-wa, Srebrna 13, tel. 8-64-01, 8-03-03. Administracja: Warszawa, Wiejska 12, tel. 8-03-04. Zakłady Graficzne Dom Słowa Polskiego.